

**N:o 31.**

Af herr **af Ekenstam**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om främjande af kooperation mellan jordbrukare.*

Det lider intet tvifvel, att en association emellan landtbrukets idkare för gemensamma ekonomiska syften kan vara af synnerligen stor nytta. Redan de former deraf, som vi för närvarande finna inom vårt land, bekräfta nog den satsen. Men å andra sidan lär det väl vara fara för, att en sådan association genom missuppfattning af det egentliga målet eller misstolkning af främmande föredömen kan förfelas. Då nu i andra land till stor fromma för landtbruket existera flera dylika associationer eller kooperativa föreningar, som ännu icke hunnit till oss, men som äfven här kunde blifva af största värde, och då till somliga af dessa (ex. lagerhus för spannmål) äro af nöden kapital, som på enskild väg äro svåra att åstadkomma, har det synts önskligt, att rörelsen toges af staten om hand på sätt, att ledning kunde erhållas för dess ordnande på lämpligaste vis, samt att utsigt funnes till understöd från det allmännas sida, om så vore nödigt. Innan man emellertid kan komma så långt, behöfves dock en utredning i frågan, och det är derom, herr Lindhagen i sin motion, n:o 70, i Andra Kammaren påyrkat Riksdagens skrifvelse till Kongl. Maj:t. Under åberopande af den utredning, herr Lindhagen i denna sin motion åvägabringat, finner jag mig emellertid böra vidga omfattningen af hvad i skrifvelsen afses till jordbrukare i allmänhet i stället för »mindre» jordbrukare, hvilket uttryck kan helt godtyckligt tolkas.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda, på hvad sätt Kooperation mellan jordbrukare lämpligast kan från det allmännas sida befrämjas, samt vidtaga de åtgärder, till hvilka denna utredning må gifva anledning.

Stockholm den 4 mars 1902.

*Th. af Ekenstam.*